

netop det her i Thinget vedtagne Lovforslag, til hvilket jeg nylig sigtede, tillige ud paa at have sliige Forbud. Overalt forekommer det mig, at det nu foreliggende Lovudkast, foruden hvad der ellers derimod kan være at erindre, staaer i et saa besynderligt Forhold til det nylig nævnte tidligere Lovforslag, at der heri, i Forbindelse med, hvad der iøvrigt er bemærket, indeholdes meer end tilstrækkelig Grund til at nægte Sagens Fremme.

Spandet: Nagtet Fideicommissbaandet maaffee — thi jeg veed det ikke med Bestemthed — ikke er paalagt Godset for Bøndernes Skyld, saa er det dog vist, at Bønderne for Diebliffet have Gavn af det, og derfor troer jeg ikke, man behøver at gaae tilbage til at undersøge, for hvis Skyld det oprindeligt er blevet paalagt; thi, naar det blot er en Fordeel, Bønderne nu have, saa maa man være varsom med at berøve dem den. Hvad den Tillægsparagraph angaaer, som den sidste ærede Rigsdagsmand omtalte, saa maa jeg bemærke, at ved Sagens Behandling her erklærede den høitærede Justitsminister paa en Maade, at den var unyttig. Saaledes staaer der i Rigsdags-tidenden Spalte 6133, at Justitsministeren har sagt: „Jeg troer derfor, at Følgen af dette Lovudkast, dersom det blev til Lov, vilde være, at Justitsministeriet, dersom der indkom Begjering om Tilladelse til at sælge, vilde være overmaade betænkeligt ved at bevirke en saadan Bevilling meddeelt, og Følgen vilde altsaa kun være, at baade Besiddere og Bønder bleve satte under uheldigere Vilkaar i saa Henseende end paa andre Fideicommissfer“. Efter denne Udtalelse troer jeg ikke, at man kan sætte noget Haab til denne Paragraph. Videre har den høitærede Justitsminister sagt, hvilket staaer anført Spalte 6153 . . . .

Formanden: Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand dog ikke vilde finde det tilstrækkeligt at anføre Indholdet, istedetfor at oplæse det.

Spandet: Ja, Justitsministeren sagde, at, hvis dette blev vedtaget som Lov, saa kunde han ikke indstille Noget til Meddelelse af Bevilling til Salg, hvor disse Fordele skulde komme Bønderne tilgode, fordi han ansaae det næsten umuligt, at meddele Bevilling saaledes,

at netop de samme Fordele, der vare tilfagte Bønderne som Fæstere, ogsaa skulde komme dem tilgode som Selveiere, og deri troer jeg, Ministeren har Ret; men, hvis den Lov bliver antagen, som jeg har foreslaaet, saa antager jeg, at Følgen vil være, at Besidderne med de Fæstere, hvem der som Fæstere vare tilfagte saadanne Fordele, vilde affinde sig paa saadan Maade, at de kunde være tilfredse. Jeg maa derfor fremdeles anbefale Loven.

Justitsministeren: Ja, jeg skal ikke nægte, at dersom den Lovbestemmelse, som den ærede Forslagsstiller nu berørte, nemlig den af nærværende Thing tilføiede Paragraph til det af mig tidligere fremlagte Lovudkast om den omhandlede Gjenstand, skulde blive til Lov, saa vilde det, som jeg tidligere tillod mig at yttre, maaffee aldeles affjære Regjeringen Afgang til at bevilge Salg i de i Loven omhandlede Tilfælde, fordi det vistnok, som jeg tidligere yttrede, vil være saa godt som umuligt, at sørge for, at netop de ved Crectionsbrevene tilfagtede Fordele, affurat paa samme Maade komme Bønderne tilgode, naar de fra Fæstebønder gaae over til at blive Selveiere; men jeg har det Haab, at denne Bestemmelse kan komme til at undergaae nogen Modification. Dette vil jo afhænge af Forhandlingerne paa et andet Sted og af de Forhandlinger, der derefter i dette Thing vil finde Sted om Sagen. Forøvrigt tilstaaer jeg, at, forsaavidt en saadan Bestemmelse virkelig skulde blive til Lov, maatte jeg i Grunden snarere ønske, at Loven slet ikke kom ud, fordi der da, skjøndt der vel ikke vilde være nogen aldeles tvingende Nødvendighed til, i saa Fald, aldeles at undlade, hvor Omstændighederne ellers maatte tilraade det, at udstede saadanne Bevillinger, saa vilde det dog medføre en Deel Banskeliigheder med Hensyn til enkelte Fideicommiss og Lehnbestidderere. Jeg skal endnu, til hvad jeg tidligere tillod mig at fremsøre, føie, at den her foreslaaede Lovbestemmelse synes mig at staae i den meest aabenbare Strid med, hvad der af det ærede Thing 2 Gange tidligere er vedtaget. I det Forslag til en Lov om Afhændelse af det til Lehn, Stamhuse og Fideicommissfer hørende Bøndergods, som blev vedtaget her til 3die Behandling under 7de De,